

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Alešem Korejtkem ve věci žalobců a) **BONTONFILM, a.s.**, IČO: 26737493, se sídlem Na Poříčí 1047/26, Nové Město, 110 00 Praha 1, b) **Filmexport home video, s.r.o.**, IČO: 49689193, se sídlem Na Moráni 5, 120 00 Praha 2, c) **HOLLYWOOD C. E., s.r.o.**, IČO: 43872646, se sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1, d) **AQS, a. s.**, IČO: 25655922, se sídlem Kunětická 2534/2, 120 00 Praha 2, proti žalovanému [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE]. [REDAKCE], [REDAKCE], o zaplacení 734.593Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro zmeškání,

t a k t o :

- I. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci a) částku 638.139 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně jdoucím od 5.7.2014 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci b) částku 62.785 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně jdoucím od 5.7.2014 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

- III. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci c) částku 8.911 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně jdoucím od 5.7.2014 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- IV. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci d) částku 24.758 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně jdoucím od 5.7.2014 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- V. Žalovaný **j e p o v i n e n** nahradit žalobci a) náklady řízení ve výši 33.256 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku k rukám zástupce žalobce Jana Křivánka, advokáta.
- VI. Žalovaný **j e p o v i n e n** nahradit žalobci b) náklady řízení ve výši 12.231 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku k rukám zástupce žalobce Jana Křivánka, advokáta.
- VII. Žalovaný **j e p o v i n e n** nahradit žalobci c) náklady řízení ve výši 6.075 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku k rukám zástupce žalobce Jana Křivánka, advokáta.
- VIII. Žalovaný **j e p o v i n e n** nahradit žalobci d) náklady řízení ve výši 7.817 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku k rukám zástupce žalobce Jana Křivánka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci a), b), c) a d) podali ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích (dále též „soud“) žalobu, v níž tvrdili, že jim žalovaný způsobil protiprávním jednáním, za které byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 21.3.2014, č.j. 2T 40/2014-322 (viz listy číslo 36 až 38 soudního spisu), škodu v celkové výši 734.593 Kč (žalobci a/ škodu ve výši 638.139 Kč, žalobci b/ škodu ve výši 62.785 Kč, žalobci c/ škodu ve výši 8.911 Kč a žalobci d/ škodu ve výši 24.758 Kč). Žalobci zdůraznili, že žalovaný odmítl žalobcům škodu dobrovolně nahradit a odmítl též všechny návrhy žalobců na uzavření dohody o náhradě škody. V této souvislosti žalobci citovali odpověď žalovaného na výzvu k úhradě vzniklé škody ze dne 23.3.2016, v níž žalovaný (mimo jiné) uvedl (citováno

včetně pravopisných chyb): „Upřímně, možná máte v ruce rozhodnutí soudu, nicméně i kdyby tam byla částka jakákoli, nikdy ze mě právní cestou nevymůžete ani korunu a Vaše jediná možnost jak získat alespoň nějakou částku je tedy se se mnou dohodnout. Osobně oficiálně nic nevlastním, nemám žádný majetek ani příjem, v podstatě nepobývám ani v České republice a trvalé bydliště mám na [REDAKCE]. Jistě chápete, že je mi srdečně jedno, zda budete vymáhat to či ono“ (viz též list číslo 44 soudního spisu).

Vzhledem k výše uvedenému postoji žalovaného se žalobci obrátili na soud a požadovali, aby soud vydal rozsudek, jimž žalovanému uloží povinnost nahradit žalobcům vzniklou škodu a náklady řízení.

Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

Soud ve věci nařídil první jednání na 28.11.2016, k němuž se však žalovaný bez důvodné a včasné omluvy nedostavil.

Dle § 153b odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49 o.s.ř.) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání. Vydání rozsudku pro zmeškání tedy nepředchází žádné dokazování (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. listopadu 2003, sp. zn. 26Cdo 669/2003). Současně platí, že předvolání k prvnímu jednání, při kterém může být vydán rozsudek pro zmeškání (§ 153b odst. 1 o.s.ř.), lze jako písemnost určenou do vlastních rukou adresáta doručit žalovanému též uložením (§ 49 odst. 4 o.s.ř.). Při řádném náhradním doručení písemnosti uložením platí, že účastník řízení, který si zásilku do dne, kdy nastala fikce doručení, nevyzvedl, byl s jejím obsahem seznámen dnem, kdy fikce doručení nastala (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.9.2003, sp. zn. 29Odo 166/2002, publikované pod R 42/2004, či usnesení téhož soudu ze dne 31. ledna 2006, sp. zn. 29Odo 431/2003). Od novely občanského soudního řádu, provedené zákonem č. 7/2009 Sb., je adresát odpovědný za existenci adresy pro doručování (§ 46a odst. 1 o.s.ř.) a ochranu vlastních zájmů (vigilantibus iura scripta sunt) a je též povinen zajistit přijímání písemností na této adrese bez ohledu na to, zda se zde zdržuje. Soud na zákonem stanovenou adresu doručuje povinně, i kdyby mu bylo známo, že na ní k předání a převzetí listiny nemůže dojít (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.1.2016, sp.zn. 33 Cdo 1670/2015), a byť by se dozvěděl ze sdělení některého z účastníků či jiných osob nebo ze své úřední činnosti, kde se adresát fakticky zdržuje. Adresátu lze doručit i na jinou adresu, to však nemá vliv na povinnost soudu doručovat na povinnou adresu pro doručování. Omluvitelným důvodem, pro nějž by bylo možno vyslovit neúčinnost náhradního doručení, nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje (§ 50d odst. 4 o.s.ř., srov. též usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. května 2012, sp.zn. 32Cdo 80/2012, či usnesení Ústavního soudu ze dne 25. listopadu 2010, sp. zn. II. ÚS 2724/10, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.3.2014, č.j. 9 Afs 53/2013 – 69, odstavec 11, popř. srov. např. Drápal, L., Bureš, J. a kol.

Občanský soudní řád I, II. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 304-305 s.). Závěr, podle nějž skutečnost, že se adresát na adrese pro doručování trvale nezdržuje, nemůže být omluvitelným důvodem, pro který se nemohl seznámit s doručovanou písemností, výslovně plyne z ustanovení § 50d odst. 2 o.s.ř. (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 12.1.2012, sp.zn. III. ÚS 3538/11, usnesení Ústavního soudu ze dne 30.6.2010, sp. zn. II. ÚS 1308/1, popř. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22.2.2016, sp. zn. 20 Cdo 218/2016).

Podle § 157 odst. 3 o. s. ř. soud v odůvodnění rozsudku pro uznání nebo rozsudku pro zmeškání uvede pouze předmět řízení a stručně vyloží důvody, pro které rozhodl rozsudkem pro uznání nebo rozsudkem pro zmeškání.

Hovoří-li ustanovení § 157 odst. 3 o.s.ř. o náležitostech odůvodnění rozsudku pro uznání nebo rozsudku pro zmeškání, zmiňuje výslovně pouze předmět řízení (popis čeho se žalobce po žalovaném domáhá a proč, tj. vymezení skutku) a stručný výklad důvodů pro postup podle § 153a odst. 3 o.s.ř., pro které soud rozhodl rozsudkem pro uznání nebo rozsudkem pro zmeškání (tj. zdůvodnění, že došlo ke splnění podmínek). Lze sice souhlasit s názorem, že skutkové okolnosti vyličené v žalobě musí být podřaditelné pod příslušná ustanovení právních norem (je totiž nutné zvažovat, zda nejde o věc, v níž nelze uzavřít smír), není však třeba tvrzené skutkové okolnosti v rozsudku pro uznání či pro zmeškání podřazovat pod příslušnou první normu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.3.2013, sp.zn. 33Cdo 3498/2012, popř. usnesení téhož soudu ze dne 9. 10. 2013, sp. zn. 28Cdo 2471/2013). Přesto je možno stručně uvést, že nárok žalobců se opírá o § 40 odst. 4 zák. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 420 a § 442 zák. č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31.12.2013, ve spojení s § 3079 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Pokud jde o příslušenství pohledávky, pak nárok na jeho zaplacení se opírá o § 1970 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.

Vzhledem k tomu, že - jak již bylo výše uvedeno - k prvnímu jednání, které se ve věci konalo, se žalovaný bez důvodné a včasné omluvy nedostavil, ačkoliv byl řádně a včas předvolán a poučen o následcích nedostavení se (předvolání bylo doručeno žalovanému náhradním způsobem dne 28. 10. 2016 /doručenka na listu 312 soudního spisu/), nezbylo soudu než ve věci k návrhu žalobců, resp. zástupce žalobců,¹ který se k jednání dostavil, rozhodnout rozsudkem pro zmeškání. Soud přitom s ohledem na znění § 153b odst. 1 o.s.ř. pokládal tvrzení žalobců obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se

¹ Na tomto místě soud připomíná, že sporné řízení je ovládáno zásadou projednací, podle které tvrdit skutečnosti a navrhopat pro ně důkazy je zásadně věcí účastníků řízení. To znamená, že v souladu s ustanovením § 120 odst. 1 a 3, jakož i ustanoveními § 79 odst. 1 a § 101 odst. 1 o. s. ř. účastníky tíží povinnost tvrzení, resp. břemeno tvrzení (onus proferendi) a povinnost důkazní, resp. důkazní břemeno (onus probandi). Ve sporném civilním řízení se přitom uplatňuje pravidlo, že důkazní břemeno ohledně určitých skutečností leží na tom účastníku řízení, který z existence těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky; jde o toho účastníka, který existenci těchto skutečností také tvrdí (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 257/97, publikovaný v Právních rozhledech pod č. 7, sešit 7, ročník 1998). Soud tedy zásadně nemůže za žalovaného „domýšlet“ tvrzení na jeho obranu a tato tvrzení následně ex officio prokazovat, pokud žalovaný sám zůstal zcela pasivní a žádná tvrzení na svou obranu neuplatnil. Ostatně prastará právní zásada zní: *Vigilantibus, non dormientibus iura subveniunt.* /Právo pomáhá bdělým, ne spícím/ (C. I. 7, 40, 1 pr. Iust.).

sporu, za nesporná (zástupce žalobců nadto do protokolu výslovně potvrdil, že tvrzení obsažená v žalobě jsou pravdivá a na vydání rozsudku pro zmeškání trval).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobcům jako účastníkům, kteří měli ve věci plný úspěch, přiznal právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalovanému, a to v souladu s právními předpisy upravujícími výši náhrad nákladů v občanském soudním řízení. Vzhledem k tomu, že Ústavní soud nálezem pléna ze dne 17.4.2013, sp.zn. Pl. ÚS 25/12, uveřejněným pod číslem 116/2013 Sb. zrušil (s účinností od 7. května 2013, kdy byl nález vyhlášen ve Sbírce zákonů) vyhlášku č. 484/2000 Sb. jako neústavní a s přihlédnutím ke sdělení Ústavního soudu ze dne 30.4.2013, č. Org. 23/13, k onomu nálezu, uveřejněnému pod číslem 117/2013 Sb., již nelze určit odměnu advokáta žalobců za řízení v prvním stupni podle vyhlášky č. 484/2000 Sb. a je namístě aplikovat vyhlášku Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška č. 177/1996 Sb.“). K tomuto závěru dospěl i Nejvyšší soud ČR v odůvodnění rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 5. 2013, sp. zn. 31Cdo 3043/2010.

Žalobci nejsou nerozlučnými společníky (§ 91 odst. 1 o. s. ř.), a proto soud žalobci a) přiznal vůči žalovanému právo na náhradu nákladů tvořených

- a) odměnou advokáta za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§11 vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 26.064 Kč,
- b) paušální náhradou hotových výdajů advokáta za 3 úkony právní služby po 300 Kč (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§ 11 vyhl. č. 177/1996 Sb./), celkem 900 Kč,
- c) ¼ náhrady cestovních výdajů (§ 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za cestu z Prahy do Pardubic a zpět osobním automobilem s průměrnou spotřebou pohonných hmot 8, 4 l MN na 100 km při ceně pohonné hmoty (dle vyhl. č. 385/2015 Sb.) 29,50 Kč/l a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel 3,80 Kč/km, ¼ náhrady za promeškaný čas (cesta z Prahy do Pardubic a zpět /2 x 118 km/) za 6 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); celkem činí na žalobce a) připadající část cestovní náhrady a náhrady za promeškaný čas 520,50 Kč ($(600 + 1482) : 4$).

Vše pak je nutno navýšit o 21 % DPH, neboť advokát žalobce a) je plátcem této daně (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).

Celkové náklady řízení žalobce a) tedy činí 33.256 Kč.

Žalobci b) přiznal soud vůči žalovanému právo na náhradu nákladů tvořených

- a) odměnou advokáta za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§11 vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 8.688 Kč,

- b) paušální náhradou hotových výdajů advokáta za 3 úkony právní služby po 300 Kč (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§ 11 vyhl. č. 177/1996 Sb./), celkem 900 Kč,
- c) ¼ náhrady cestovních výdajů (§ 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za cestu z Prahy do Pardubic a zpět osobním automobilem s průměrnou spotřebou pohonných hmot 8, 4 l MN na 100 km při ceně pohonné hmoty (dle vyhl. č. 385/2015 Sb.) 29,50 Kč/l a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel 3,80 Kč/km, ¼ náhrady za promeškaný čas (cesta z Prahy do Pardubic a zpět /2 x 118 km/) za 6 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); celkem činí na žalobce b) připadající část cestovní náhrady a náhrady za promeškaný čas 520,50 Kč ($(600 + 1482) : 4$).

Vše pak je nutno navýšit o 21 % DPH, neboť advokát žalobce b) je plátcem této daně (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).

Celkové náklady řízení žalobce b) tedy činí 12.231 Kč.

Žalobci c) přiznal soud vůči žalovanému právo na náhradu nákladů tvořených

- a) odměnou advokáta za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§11 vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 3.600 Kč,
- b) paušální náhradou hotových výdajů advokáta za 3 úkony právní služby po 300 Kč (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§ 11 vyhl. č. 177/1996 Sb./), celkem 900 Kč,
- c) ¼ náhrady cestovních výdajů (§ 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za cestu z Prahy do Pardubic a zpět osobním automobilem s průměrnou spotřebou pohonných hmot 8, 4 l MN na 100 km při ceně pohonné hmoty (dle vyhl. č. 385/2015 Sb.) 29,50 Kč/l a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel 3,80 Kč/km, ¼ náhrady za promeškaný čas (cesta z Prahy do Pardubic a zpět /2 x 118 km/) za 6 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); celkem činí na žalobce c) připadající část cestovní náhrady a náhrady za promeškaný čas 520,50 Kč ($(600 + 1482) : 4$).

Vše pak je nutno navýšit o 21 % DPH, neboť advokát žalobce c) je plátcem této daně (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).

Celkové náklady řízení žalobce c) tedy činí 6.075 Kč.

Žalobci d) soud přiznal vůči žalovanému právo na náhradu nákladů tvořených

- a) odměnou advokáta za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§11 vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 5.040 Kč,
- b) paušální náhradou hotových výdajů advokáta za 3 úkony právní služby po 300 Kč (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání před soudem /§ 11 vyhl. č. 177/1996 Sb./), celkem 900 Kč,
- c) ¼ náhrady cestovních výdajů (§ 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za cestu z Prahy do Pardubic a zpět osobním automobilem s průměrnou spotřebou pohonných

hmot 8, 4 l MN na 100 km při ceně pohonné hmoty (dle vyhl. č. 385/2015 Sb.) 29,50 Kč/l a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel 3,80 Kč/km, ¼ náhrady za promeškaný čas (cesta z Prahy do Pardubic a zpět /2 x 118 km/) za 6 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); celkem činí na žalobce d) připadající část cestovní náhrady a náhrady za promeškaný čas 520,50 Kč ($(600 + 1482) : 4$).

Vše pak je nutno navýšit o 21 % DPH, neboť advokát žalobce d) je plátcem této daně (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).

Celkové náklady řízení žalobce d) tedy činí 7.817 Kč.

Platební místo („k rukám zástupce žalobce“) bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř., dle kterého zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji advokátu.

Lhůta k splnění povinností uložených jednotlivými výroky pak v souladu s § 160 odst. 1 o.s.ř., dle něhož uložil-li soud v rozsudku povinnost, je třeba ji splnit do tří dnů od právní moci rozsudku.

O náhradě soudního poplatku rozhodne soud samostatným usnesením (k tomu srov. § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 12 odst. 2 téhož zákona a usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31.8.2015, č.j. 13 VSOL 137/2015 – 53).

Tento rozsudek pro zmeškání obsahuje pouze zkrácené odůvodnění (§ 157 odst. 3 o.s.ř.).

P o u č e n í :

Proti rozsudku pro zmeškání je odvolání přípustné, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích. Odvolacím důvodem jsou jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že zde nebyly předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání dle § 153b o.s.ř.

V Pardubicích dne 28. listopadu 2016

Aleš Korejtko v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

